

Lysekil den 21-24/10 2006

Efter en del planlægning kom vi af sted til det svenske, med stor spændning efter hvad der ventede os, da der ikke var nogen der havde været i Lysekil før.

Det blev til at vi var 9 stykker der drog afsted med 2 både og 3 biler. Dem der havde bådene nåede en færge før den 3. bil, så det endte med at vi mødtes oppe omkring Falkenberg, hvor vi fik en af Niels lækre sandwich. Da vi havde indtaget et antal af disse og havde rettet benene ud, kørte vi afsted mod Lysekil. Dem der ikke havde båd med på slæb skyndte sig at komme op for at få en nøgle til vores vandrehjem. Så da de andre kom frem var der klar til at rykke ind på værelserne. Efter at have snakket weekendens forventninger igennem var det blevet tid til at få os lidt søvn, inden vi skulle ud i den svenske skærgård.

Efter en god nats søvn, hvor der blev ”snakket/snorket” meget, stod vi op til den skønneste solopgang man kan tænke sig. Vi fik indtaget morgenmaden på vandrehjemmet inden vi fik lov til af havnefogden, at lægge vores både i vandet, der kunne de ligge hele weekenden, kun ca. 100 m. fra vandrehjemmet.

Så stod vi ellers til søs fredag, for at finde ud af hvad der ville vente os de næste dage. Vi startede med at sejle i ca. 15 min. til en ø der hedder Brandskär. Efter vi sejlede rundt for at finde, hvad vi mente ville blive det bedste sted/dyk, smed vi anker. Efter at havde været standby dykker blev det min og Karins tur. Vi havde aftalt, at vi ville se hvor langt vi kom ned, alt efter humør og sigt, kom vi på 10-15-20-30 m. var vi tilfredse, bare vi fik et godt dyk. Så vi startede med at gå ned langs med ankertovet som endte på ca. 8 m., hvorefter vi gik stille og roligt der ud af. Vi så mange fisk og krabber, og vi var så optaget af det hele, at vi endte på 28,5 m. inden vi blev enige om at gå højere op.

Et lille stykke tid efter at vi var vendt rundt, så vi op mod overfladen, her så vi bare op i en stime fisk på flere tusinde (vi mener at det var sild), det var så fascinerende at se når vi pustede luftbobler

ud, lavede stimen et hul til luften, og når det var væk lukkede de igen. Alt dette skete vel 2-3 m. over vores hoveder, den kan vi leve længe på ☺. Da alle havde været i vandet for at få deres dyk, sejlede vi inde til bredden for at få Per's lækre frokost, som bestod af alt lækkert, der hører til en frokost + lidt mere, vi skulle jo også lige have en "lille" grillpølse fra Karl. Jeg kan godt skrive under på, at der er mere end et erhverv Per mester.

Da vi havde udforsket Brandskär sejlede vi tilbage til Lysekil.

Efter aftensmaden hvor Per igen mente, at vi skulle "svømme" i mad, man skal ikke gå ned på mad og udstyr, man kan vel indtage 2 store hakkedrenge på omkring 0,5 kg. i alt. Så blev det tid til nat dyk ude fra molen, hvor vores både lå. Der var bare et rigt dyreliv om natten efter hvad alle sagde. Bagefter blev det tid til en godnatbajer, inden vi skulle snakke med hinanden over natten – altså snorke om kap.

Lørdag skulle vi være klar til at sejle ud så snart vi havde fået afleveret vores flasker til fyldning, omkring kl. 10.30 gik turen ud af havnen.

Vi var lidt uheldige med vejret, det var blæst rigtigt godt op, så vi ledte efter et godt sted af få vores dyk den dag. Nogle kunne godt tænke sig at få et strømdyk, så vi ledte efter et egnet sted til det. Men blæsten var for kraftig så det valgte vi fra, istedet fandt vi læ af en ø, hvor vi mente at vi måske både kunne få strømdyk og lidt dybde på, det fandt vi ved øen St. Kornö. Den ene båd brugte vi som base og ribben til at afhente folkene i når de kom til overfladen, hvilket lykkedes rigtigt godt. Så blev det min tur sammen med Per og Jacob, vi aftalte hvor vi skulle svømme hen ad samt dykkertiden, og at jeg skulle svømme bagerst af os tre. I starten gik det også rigtig fint, selvom jeg ikke er til det at dykke 3, der var en rigtig god bund på ca. 15 m. vi fik set en masse, både fisk og krabber. Så kom vi lidt tættere på en klippeafsats, hvor bunden var mere mudderet, så de to der svømmede forrest fik set en masse på selve klippevæggen, men det kneb lidt for mig bagerst da der blev hvirvlet en del op samt jeg skulle også passe på med deres svømmefødder. Jeg fik trukket lidt i makkerlinien for at vise at det ikke var så hyggeligt for mig, det gik også fint derefter et stykke tid, så var den gal igen.....

Så fik jeg nok af at dykke med tre på bøjen, jeg fik kontakt med dem og sagde nu ville jeg op, da jeg ikke fik noget ud af dette dyk, andet end at jeg skulle svømme og passe på de 2 turister på 15 m. Jeg må bare sande at det at dykke 3 sammen er IKKE er noget for mig, så vi gik i overfladen hvor vi blev afhentet. Da vejret ikke var blevet bedre bestemte vi os for at vi ville sejle tilbage til Lysekil for at få fyldt flaskerne, og så tage andet dyk ud fra havnen.

Der hvor vores både lå, var der et dykkercenter i gang med at uddanne nye dykker, som tog deres første dyk i tørdragt, man skal vel lære det, så kan man lige så godt gøre det fra starten! Men vi kom dog ind i havne for at lægge bådene til. Endnu en gang fik vi noget af Pers lækre frokost, der skulle lige nogle skiver rugbrød, samt en af Karls pølser ned inden vi kunne hoppe i vandet igen.

Efter endt middag delte vi os så op i hold igen, og det blev snart Claus og min tur. Vi aftalte at jeg tog kamera med ned, og han skulle give ekstra lys når der skulle tages billeder.

Det kørte bare efter bogen, der var både fisk (en torsk der gemte sig under en sten)

krabber og så videre, der var en rigtig god sigt omkring 10-12 m. hvor der blev taget nok mine til dato bedste billeder under vandet, så vi nød bare at svømme rundt der i stilheden for at tage billeder. Efter lige at have kikket på dybdemåleren og ca. 18 minutter pustede jeg ud for at få noget frisk luft ind, men der kom ikke luft ind der kom bare vand. Det var svært tænkte jeg så jeg prøvede igen med lidt luft ud for at suge luft ind, men der kom stadig væk vand ind, så prøvede jeg 3. gang men der ville kun komme vand ind, så tog jeg Octopusen for at få lidt luft. Herefter steg jeg stille op til overfladen, da jeg vidste at vi ikke var så langt nede at der kunne være fare, og min makker var ca. 6 m. væk fra mig da vi havde lange makkerline på, da han så at jeg gik mod overfladen gik han stille efter. Da jeg var kommet op gjorde jeg ok-tegn med begge hænder ned til han så han vidste at jeg var ok, og han kunne komme stille og roligt til overfladen. I overfladen var vores standby gået med rundt om klippen, så da de så, at jeg var kommet op råbte de med det samme om vi var okay, og de ville sende vores båd ud efter os, så vi må sige, at det om sikkerhed vi har lært, det virker i virkeligheden - heldigt for det! Claus havde også fået hovedpine, så det var ikke så sjovt for ham at være nede alligevel, vi blev afhentet og fik snakket om det. Det var en skam da det ellers var et rigtig godt dyk.

Da eftermiddagen var slut og de forskellige var kommet op af vandet, skulle vi igen til at spise noget af Pers mad (der var meget igen), det er utroligt at vi ikke tog 5 kilo på i de dage, for hold da kæft hvor det var godt!

Mætte var der nogen der ville ud og have natdyk, og det var lige så godt som dagen før, med meget liv af både fisk, hummer og store ål.

Den sidste dag vi stod op var det bare det bedste vejr man kan tænke sig, solen skinnede fra en skyfri himmel, og der var ikke en vind der rørte sig. Vi valgte at tage ud til øen Gräven, for her skulle der være sæler, og det må vi sige at det holdt stik. De lå simpelt hen på klipperne og soled sig, selv da vi kom sejlede forbi flygtede de ikke. Vi sejlede lidt rundt for at finde det bedste sted til det sidste og bedste dyk, og det fandt vi ifølge mange. Vi lagde os i læ af øen og valgte så at svømme over til sælerne, i håb om at komme til at svømme sammen med dem under vandet. Men her var vi nok for optimistiske, for godt nok kom de i vandet da vi begyndte at dykke, men da vandet var en del grumset efter blæsevejret dagen før, var det svært at se dem under. Vi så mange i overfladen der var nysgerrig efter at se, hvad vi var for nogle, men om vi så nogen under vandet må stå åbent, da de er nogle hurtige dyr.

Efter hvad jeg havde oplevet dagen før, var jeg lidt betænkelig med dykket, og valgte derfor at ville i vandet først. Jeg fik Olie med ned, der var klar over at jeg lige skulle vænne mig til det med, at trække vejret igennem mundstykket igen, så han skulle være ekstra opmærksom på mig. I starten gik det også fint, der var heller ikke nogle problemer med noget, vi var også kun på 10 m. vand, men den sad stadig omme i baghovedet, så efter ca. 10 m. valgte jeg at gå i overfladen og lade en anden komme med på dykket. Da vi var 9 afsted kunne Olie få en ny makker, og antallet gik op. Da de andre kom op efter at have dykket deres dyk, var de helt oppe og køre over hvor fedt et dyk de havde haft, det var bare alt det man går og drømmer om. Vi var mange der ikke ville hjem denne dag.

Alt i alt snakkede alle dem der havde været med på Bornholm i foråret 2006 og med her, at dette er det bedste sted til at dykke. Der blev allerede lagt planer for at tage der op til næste forår. Herfra skal der lyde et stort tak til dem der deltog, og lagde et stort stykke arbejde i, for at vi fik en god og hyggelig tur sammen.

Vi ses under vandet der oppe igen.

Kenth

